Petak, 28.02.2020.g.

Često su mi u srcu i mislima, kada molimo molitve za naše svećenike,

svećenici koji su se udaljili od Gospodina.

Ja ih uvijek dodam u molitvu kada na misi svećenik moli za papu, biskupe

i drugo svećenstvo. I na kraju mise, kada u našoj župi molimo za našeg

župnika i kapelana.

Ti dragi svećenici pali su pod kušnjama i napastima…kao i svi mi… No, na

njima je puno već teret …i đavla, i svijeta…

Nema ljepšeg Sotoni i njegovim zlim demonima nego kada uspiju "srušiti"

dostojanstvo jednog svećenika, njegov "brak" sa Kristovom crkvom…

Tko ih se uopće i prisjeti u svojim molitvama?

Koliko se uopće mi vjernici molimo za svoje svećenike, posebno za one za

koje znamo da su u kušnjama, da su se udaljili od Gospodina Isusa?

Kakvom ih samo lakoćom ogovaramo, osuđujemo …

A oni su kao oni prosjaci, koji su iz tko zna kojih razloga takvi, možda i

svojih krivih odluka, i mole one koji "prolaze" kraj njih da im udijele koju

molitvu…

Ne mogu si ni zamisliti kako izgleda nutrina jednog svećenika koji se

udaljio od Gospodina…koliko njegova duša pati …

U jednom trenutku diraju živoga Gospodina Isusa, Njegovu Krv i

Tijelo…dostojni su … A onda suhoća, pustinja u srcu i duši …

Izvanjski izgleda lica i tijela sve to može malo zamaskirati. Ali oči,

ogledalo duše, ne mogu sjati onom predivnom svjetlošću koju daje

Kristova prisutnost u našoj duši…

Baš me uhvatila neka mala tuga, sjeta … ostaje mi samo molitva …

I dalje ću moliti za naše svećenike, ali ću uvijek u molitvu pridodati

posebno one koji su daleko od Gospodina, koji su se udaljili od Njega…

Smiluj im se, Gospodine moj preljubljeni!